

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26P/216/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114223803
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3114223803.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa B. P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom F. Z. L., so sídlom Z. L., K. XX/XX, zast. JUDr. Katarínou Martinkovou, advokátkou, so sídlom Trenčianske Teplice, Štvrť SNP 143/58, dieťa rodičov: matky F. I. K., trvale bytom Z. L., X. B. XX/X, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca D. P. F., trvale bytom K. K., A. X, štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu otca vo veci nezhody rodičov takto

rozhodol:

Návrh otca sa zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec maloletého sa podaným návrhom domáhal udelenia súhlasu súdu na zastupovanie maloletého vo veci diskriminačnej žaloby proti ÚPSVaR K. (vo funkcii kolízneho opatrovníka) podľa § 5 zákona č. 35/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele vo veciach starostlivosti súdu o maloletého vedených na Okresnom súde Trenčín. Uviedol, že mal. B. P. podal prostredníctvom neho na Okresnom súde Trenčín diskriminačnú žalobu proti kolíznemu opatrovníkovi (UPS VaR K.) podľa § 5 zákona č. 35/2005 Z.z. vedenú na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 16C/12/2014. Okresný súd zastavil konanie v tejto veci z dôvodu nezhody rodičov, keďže nepredložil rozhodnutie súdu podľa § 35 Zákona o rodine. Žiadal Okresný súd Trenčín (t.j. súd, ktorý automaticky všetky jeho návrhy zamieťa iba preto, že je mužského pohlavia), aby podľa § 35 Zákona o rodine rozhodol tak, že môže zastupovať maloletého vo veci diskriminačnej žaloby proti UPS VaR K. vo funkcii kolízneho opatrovníka vo veciach starostlivosti súdu o maloletého vedených pod sp. zn. 30PPom/2/2009, 31P/403/2009, 32P/171/2009, 30P/174/2011, 30P/329/2011, 31P/264/2012, 58Em/5/2012, 60Em/5/2012, 60Em/6/2012, 61Em/5/2012, 62Em/6/2012, 59Em/7/2013, 26PPom/3/2012, 31P/417/2012, 30P/8/2013, 34P/96/2013, 31P/302/2013, 31PPom/3/2013 na Okresnom súde Trenčín. V tejto súvislosti upovedomil súd, že ak vo veci tohto návrhu ustanoví za kolízneho opatrovníka maloletého opäť UPS VaR K., tak tým poruší právo maloletého na spravodlivý a nezaujatý proces, pretože UPS VaR K. bude rozhodovať o tom, či môže maloletý prostredníctvom neho podať diskriminačnú žalobu proti UPS VaR K. - takáto situácia je ústavne nesúladná. Ak vo veci tohto návrhu súd ustanoví za kolízneho opatrovníka maloletého iný subjekt, než je UPS VaR K., tak tým potvrdí, že je rozpor medzi záujmami UPS VaR K. a záujmami maloletého a že na strane kolízneho opatrovníka existujú dôvody nezlučiteľné s jeho ustanovením, čím súd spôsobí právnu neistotu, pretože všetky jeho doterajšie návrhy v konaniach 30PPom/2/2009, 31P/403/2009, 32P/171/2009, 30P/174/2011, 30P/329/2011, 31P/264/2012, 58Em/5/2012, 60Em/5/2012, 60Em/6/2012, 61Em/5/2012, 62Em/6/2012, 59Em/7/2013, 26PPom/3/2012, 31P/417/2012, 30P/8/2013, 34P/96/2013, 31P/302/2013, 31PPom/3/2013 vedených na Okresnom súde Trenčín, konajúce súdy zamietli z dôvodu, že nie sú dôvody na zrušenie uznesenia

o kolíznom opatrovníkovi maloletého. Ak vo veci tohto návrhu súd zamietne jeho návrh, tak tým zabráni maloletému v prístupe k základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a k právu na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože každý občan, nezávisle od veku, má právo prístupu k nestrannému a nezávislému súdu. Ak mu súd vydá súhlas na zastupovanie maloletého vo veci diskriminačnej žaloby proti UPSVaR K., tak tým potvrdí, že jeho výhrady voči UPSVaR K. sú opodstatnené a že UPSVaR K. diskriminuje maloletého a aj jeho na základe veku a pohlavia v konaniach vedených na Okresnom súde Trenčín, pretože súčasťou súdneho rozhodnutia v tejto veci musí byť aj riadne preskúmanie podstaty konania, t.j. konajúci súd sa musí vyjadriť, či je diskriminačná žaloba maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi opodstatnená, alebo nie, čo však bude zasahovanie do nezávislosti súdu konajúceho vo veci diskriminačnej žaloby maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi (16C/12/2014). Ak sa súd, konajúci vo veci tohto návrhu, nevysporiada s opodstatnenosťou diskriminačnej žaloby maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi, tak bude rozhodnutie súdu, nepreskúmateľné a proces bude označený za nespravodlivý proces. Ak sa súd vysporiada s opodstatnenosťou diskriminačnej žaloby maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi, tak sa bude jednať o zasahovanie do nezávislosti súdu vo veci 16C/12/2014 a bude sa jednať o prejudikovanie vo veci 16C/12/2014 a automaticky tým vznikne prekážka veci rozhodnutej. Vo veci tohto návrhu konajúci súd predtým, než o tomto návrhu rozhodne, musí umožniť maloletému povedať v konaní svoj slobodný názor, to však je predmet diskriminačnej žaloby maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi, kde tým, že kolízny opatrovník bránil maloletému povedať v konaniach svoj slobodný názor, spôsobil, že sú od seba (dieťa a otec) bezdôvodne odlúčení od septembra 2013 a maloletý je svojou matkou extrémne zavražďovaný a preprogramovaný, kde za súčasnej situácie (ktorá kolíznemu opatrovníkovi vyhovuje a preto nič nekoná na záchranu vzťahu dieťa - otec) dieťa povie už iba názor svojej matky. Pritom každé dieťa, aj maloletý, má právo na to, aby mohol povedať svoj slobodný názor bez zavražďovania, vyhrážok a nátlaku zo strany iných osôb. Na to, aby maloletý opäť nadobudol svoj vlastný slobodný názor, potrebuje, aby mu kolízny opatrovník prestal brániť v stretávaní sa s ním, maloletý potrebuje, aby mohol navštevovať základnú školu v K. K., čo si však neželá kolízny opatrovník napriek tomu, že maloletý si želal navštevovanie tejto školy predtým, než ho jeho matka (vďaka pomoci kolízneho opatrovníka) vyhrážkami a nátlakom preprogramovala. Maloletý potrebuje mať možnosť sa stretávať s ním rovnako často, v rovnakej štruktúre a v rovnakej dĺžke ako so svojou matkou, čo však odmieta kolízny opatrovník. Maloletý potrebuje navštevovať ZŠ v K. K., aby bol styk dieťaťa a otca vôbec realizovateľný a až po splnení týchto podmienok môže maloletý, nebojácne, bez strachu z trestu zo strany svojej matky, povedať svoj slobodný názor. Preto oznámil súdu, že s vypočutím maloletého súhlasí za podmienky, že maloletý bude na dostatočne dlhý čas mať možnosť opäť nadobudnúť svoj slobodný názor, ako už uviedol. To v praxi znamená, že Okresný súd Trenčín bude opäť rozhodovať ústavne nesúladným spôsobom bez vypočutia slobodného názoru maloletého.

2. V podaní zo dňa 30.11.2014 otec maloletého uviedol, že v prílohe uvádza petit diskriminačnej žaloby vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 16C/12/2014, s podaním ktorej matka maloletého nesúhlasí. V prílohe uviedol uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 16C/12/2014 - 49 zo dňa 08.11.2014, v ktorom súd uviedol, že vo veci diskriminačnej žaloby maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi, sa jedná o podstatnú otázku, ktorá sa týka záležitosti dieťaťa. Skutočným záujmom maloletého na rozhodovaní o nezhode rodičov v tejto veci je, že kolízny opatrovník (ÚPSVaR K.) nesmie maloletému v konaniach starostlivosti súdu o maloletého upierať jeho ľudské práva, nesmie maloletého diskriminovať na základe pohlavia, nesmie vo veci starostlivosti súdu o maloletého rozhodovať podľa toho, ktorý z rodičov je akého pohlavia, musí maloletého zastupovať v konaniach starostlivosti súdu o maloletého v súlade s platnou legislatívou, Ústavou SR a medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná.

3. Otec na pojednávaní dňa 6.11.2015 uviedol, že uznesenie 26P/216/2014-38, v ktorom súd ustanovil za kolízneho opatrovníka F. Z. L., je v rozpore so Zákonom o rodine, pretože v uznesení je jasne napísané, že F. Z. L. vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka podľa Zákona o rodine, a preto podľa Zákona o rodine musí byť v tomto uznesení uvedený rozsah práv a povinností kolízneho opatrovníka. V uznesení nie je uvedený rozsah práv a povinností pre kolízneho opatrovníka v tomto konaní, čo znamená, že kolízny opatrovník v tomto konaní môže tak akurát preberať poštu. Podľa tohto uznesenia kolízny opatrovník nemá právo v konaní napríklad vznášať námietky, podávať návrh, odvolanie, sťažnosť. Toto uznesenie je v rozpore s Dohovorom o právach dieťaťa a so všeobecnými komentármi dohovoroch o právach dieťaťa, pretože maloletý má okrem iného aj právo v konaní podať návrh, námietku, odvolanie, alebo sťažnosť. Vzniesol námietku podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane práv a ľudských slobôd, že

toto konanie je nespravodlivé, pretože maloletý v tomto konaní nie je zastupovaný subjektom, ktorý presadzuje jeho práva a oprávnené záujmy, pretože F. Z. L. nevznieslo námietku alebo sťažnosť, alebo odvolanie voči uzneseniu Okresného súdu Trenčín 26P/216/2014-38, v ktorom nie je uvedený rozsah práv a povinností kolízneho opatrovníka. Proces 26P/216/2014 je nespravodlivým procesom. Uviedol, že dôvodom žaloby je článok 46 Ústavy SR. Zastával názor, že v predmetnej veci nemá dôvod uvádzať presné porušenia zo strany ÚPSVaR K., toto bude predmetom iného konania. ÚPSVaR K. ako kolízny opatrovník za maloletého opakovane počas celého výkonu tejto funkcie vo všetkých konaniach porušuje právo maloletého byť v konaní počutý podľa článku 3 a čl. 12 Dohovoru právach dieťaťa a s tým súvisiacich všeobecných komentárov Dohovoru právach dieťaťa. Poukázal na nález ÚS SR č. 3US/454/2011-55 ÚS, kde súd posudzoval, či boli porušené práva 1,5 ročného dieťaťa v konaní, či boli porušené aj podľa čl. 12 Dohovoru práva dieťaťa. ÚS SR rozhodol v tomto náleze, že tým, že 1,5 ročnému dieťaťu v konaní nebolo umožnené byť v konaní vypočuté, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a boli porušené základné práva dieťaťa podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy, právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru a práva podľa čl. 1 ods. 1 a 2 a čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru právach dieťaťa. Dal do pozornosti súdu zápisnicu z konania 18C/12/2014 zo dňa 6.7.2015 vedeného na Okresnom súde Trenčín, kde zamestnankyne UPSVaR K. priamo do zápisnice priznali, že nikdy s maloletým nehovorili a na UPSVaR nikto nepozná jeho slobodný názor. Konkrétne svedkyňa F. K. do zápisu priznala, že najprv v konaní posúdila vek dieťaťa a potom sa rozhodla podľa veku dieťaťa, že dieťaťu neumožní, aby bolo v konaní vypočuté. Ostatné pracovníčky UPSVaR K. priznali do zápisnice, že s dieťaťom nikdy nehovorili. Z predložených informácií je zrejmé, že UPSVaR K. opakovane porušoval právo dieťaťa byť počutý tým, že rozhodoval o dieťati bez dieťaťa ako jeho kolízny opatrovník. Poukázal na právo dieťaťa v každom konaní, byť počutý (všeobecný komentár č. 10 Dohovoru o právach dieťaťa) a dal do pozornosti právo dieťaťa na prístup k procesom odvolania alebo sťažnosti vždy vtedy, ak je v konaní porušené jeho právo byť počutý (všeobecný komentár č. 12 Dohovoru o právach dieťaťa). Z predložených informácií je zrejmé, že kolízny opatrovník, zamestnanci UPSVaR K. sa priznali, že nepoznajú slobodný názor maloletého a z rozhodnutí Okresného súdu Trenčín a Krajského súdu v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého je zrejmé, že kolízny opatrovník nikdy v žiadnom konaní nepodal námietku, odvolanie alebo sťažnosť. Z uvedených dôvodov opierajúc sa o čl. 46 Ústavy SR má maloletý oprávnené právo využiť mechanizmus žaloby proti UPSVaR K. (ako ochrana jeho práv) podľa čl. 5 Zákona o sociálno-právnej ochrane detí. Preto predmetom tohto konania nie je otázka, či UPSVaR K. porušoval práva maloletého, predmetom tohto konania je iba otázka, kto má právo podať žalobu proti UPSVaR K. v mene maloletého. Podľa rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1018 zo dňa 17.08.2015 je dieťa matkou preprogramované. Rodič /otec/ prerušil stretávanie so synom v roku 2013 z dvoch dôvodov. Prvý je ten, že rozsah a štruktúra stretávania s dieťaťom, ktorý presadzoval a presadzuje UPSVaR K., ktorý bol Okresným súdom Trenčín schválený, bol taký, že na začiatku im matka úplne bránila v stretávaní sa a až po niekoľkokomesačnom nevidení sa s dieťaťom, bol nútený podať na súde návrh, aby sa mohol s dieťaťom stretávať a kolízny opatrovník presadil návrhom, s ktorým sa Okresný súd Trenčín stotožnil, že sa so synom mohol stretávať iba každý druhý víkend, aj napriek tomu, že dovtedy kým im matka nebránila v stretávaní, boli spolu 24 hodín denno-denne. Po ťažkých bojoch s matkou dieťaťa a UPSVaR sa prebojovali k rozsahu stretávania sa 2 dni, prestávka, 3 dni, potom bolo dieťa u matky viac ako týždeň, potom opätovne, súhrne otec 10 dní, matka 20 dní, avšak štruktúra stretávania bola zbytočne kúskovaná. Rozsah stretávania 2 dni a 3 dni maloletému úplne zbytočne spôsoboval X., kde vždy, keď bol synom, sa ho so strachom pýtal, či už musí ísť zase k mame. Keď povedal, že nemusí ísť k mame, tak si vydýchol a naďalej sa usmieval. Deň, kedy ho musel matke vrátiť, keď mu odpovedal na otázku, že dnes pôjde k mame, prestal sa usmievať, zvažnel a vždy do 5 minút mu oznámil, že ho bolí bruško a hlavička. Toto sa dialo vždy počas úplne nezmyselne, nelogicky, bezdôvodne UPSVaR K. navrhnutého stretávania sa s maloletým, čo Okresný súd Trenčín potvrdil. Opakovane UPSVaR K. a Okresný súd K. o tomto informoval. Všetky tieto jeho upovedomenia boli odignorované. A keďže Okresný súd Trenčín sa vždy pýtal UPSVaR K. ako rozhodnúť, tak UPSVaR K. vždy navrhoval nesymetrické stretávanie s dieťaťom, ktoré u dieťaťa opakovane vyvolávali bolesti bruška a hlavičky. Ako rodič má povinnosť chrániť dieťa a presadzovať jeho práva a oprávnené záujmy. Vzhľadom na to, že bol v situácii buď presadiť svoj "egoistický záujem" a ochotu stretávať sa s dieťaťom alebo reagovať podľa toho, čo sa s dieťaťom deje a ako ktoré skutočnosti vplývajú na jeho zdravie. Egoistický záujem stretávania sa chápe v tom zmysle, že buď bude hľadiť iba na svoju snahu dieťa vychovávať a prispôbiť sa rozhodnutiam slovenských štátnych orgánov alebo bude reagovať na to, ako na zdravie dieťaťa vplývajú rozhodnutia slovenských štátnych orgánov a podľa toho sa bude snažiť odstrániť zo života dieťaťa X., ktoré dieťaťu spôsobujú rozhodnutia slovenských štátnych orgánov. Rozhodol sa so synom nestretávať, aby tak

dieťa opakovane nebolo vystavované úplne zbytočným X.. Preto v roku 2013 prerušil stretávanie so synom v snahe ochrániť ho pred negatívnymi dôsledkami rozhodovania slovenských štátnych orgánov. Preto je predmetom tohto konania to, aby bolo umožnené súdnou cestou formou diskriminačnej žaloby presadiť právo maloletého na to, aby ho zastupoval kolízny opatrovník, ktorý je objektívny, nezaujatý, ktorý v každej fáze konania, v ktorej vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka, by presadzoval práva a oprávnené záujmy maloletého. Sleduje syna cez internet, má informácie, že sa venuje tancovaniu. Matka ho počas celej doby trvania súdov vo veci starostlivosti o maloletého o ničom neinformovala. Informácie, ak nejaké má, sú iba tie, ktoré má cez internet. V škole sa o ňom neinformuje. Školu nekontaktuje, pretože škola prijala maloletého v rozpore so správnym poriadkom. Keď sa stretávali, tak mal od maloletého informáciu, že chce byť s ním dlhšie a častejšie a povedal mu, že bude za toto jeho právo bojovať a on toto neodmietal. V období, kedy sa nestretávajú, sa domnieva, že dieťa povie už iba to, čo povie matka, lebo je matkou preprogramované. Už počas celej doby od roku 2009 vo veciach starostlivosti súdu o maloletého kolízneho opatrovníka (UPSVaR K.) opakovane upozorňoval na to, že matka maloletého proti nemu programuje. Napr. syn sa ho pýtal, vo veku asi 3-3,5 roka, či ubližuje maminke a on sa ho pýtal, že nie, prečo a syn mu odpovedal, že maminke mu povedala, že im robí zle. Takže matka dieťaťa počas celej doby v konaní starostlivosti súdu o maloletého dieťa opakovane programovala a domnieval sa, že v tejto činnosti naďalej pokračuje. Z obdobia, keď sa ešte stretávali, mal vedomosť o tom, že maloletý súhlasil s tým, aby bojoval za právo dieťaťa, v stretávaní sa dieťaťa s obidvoma rodičmi v rovnakom rozsahu. Uviedol, že nevie, aký má dieťa názor, avšak domnieva sa, že dieťa je matkou silne preprogramované proti nemu a v súčasnosti bude mať rovnaký názor ako jeho matka. Do roku 2009, kedy Okresný súd Trenčín v konaní 32P/171/2009 predbežným opatrením ponechal maloletého v starostlivosti matky, tak do tej doby bol so synom 24 hod. denne viac než rok, rok a pol, rovnako ako matka. Nechodil do zamestnania, bol na úrade práce, a potom bol dobrovoľne nezamestnaný. V momente, kedy Okresný súd Trenčín v konaní 32P/171/2009 predbežným opatrením ponechal maloletého v starostlivosti matky, v deň, kedy matka maloletého prevzala toto rozhodnutie, tak v tento deň po jeho krátkom opustení domácnosti, okamžite vymenila zámok na byte a odvtedy sa so synom niekoľko mesiacov nevideli. Na základe jeho bezmocnej snahy byť so synom, starať sa o neho, ktorú matka maloletého aktívne blokovala, odopierala tým, že im bránila v stretávaní sa, bol nútený dať na Okresný súd Trenčín návrh na stretávanie so synom. Až na základe rozhodnutia súdu o predbežnom opatrení sa konečne po niekoľkých mesiacoch mohol stretávať so synom. Napriek tomu, že existovalo toto a následne ďalšie predbežné opatrenia, ktoré upravovali rozsah stretávania s dieťaťom, matka aktívne naďalej porušovala práva vo veciach stretávania sa. Opakovane o tomto informoval UPSVaR K., toto opakovane UPSVaR K. odignoroval. V konaní 32P/171/2009 súd, na sklonku roku 2009, začiatku 2010, vydal uznesenie o znaleckom dokazovaní, v ktorom rozhodol, že rodičia aj dieťa sa musia podrobiť znaleckému dokazovaniu. Namietal, že v situácii, kedy bol so synom iba občas a matka je s ním väčšinu času, tak v takejto situácii je takýto úradný postup (znalecké dokazovanie) neobjektívny a bol by z neho urobený neobjektívny záver. Argumentoval tým, že vzhľadom na rozsah stretávania sa s dieťaťom majú postavenie dieťa otec nerovnoprávne s postavením matky s dieťaťom. Okresný súd Trenčín túto námietku akceptoval, zrušil uznesenie o znaleckom dokazovaní, skonštatoval, že áno, majú nerovnoprávne postavenie v konaní a rozhodol tak, že najprv si majú otec a dieťa "opäť obnoviť svoj vzťah" a až potom je vytvorený priestor na prípadné znalecké dokazovanie. Počas ďalšieho priebehu konania sa súd od tohto uznesenia odchyľil a silou mocou chcel zrealizovať súdno-znalecké dokazovanie za účasti rodičov a dieťaťa. Opakovane argumentoval, že otec a dieťa majú nerovnoprávne postavenie účastníkov konania s porovnaním matky maloletého, pretože situácie, kedy matka maloletého intenzívne programuje proti nemu, je opodstatnená obava, že dieťa znalcovi povie to, čo povie jeho matka. Táto domnienka je opodstatnenou aj po komunikácii s dieťaťom, keď sa s ním rozprával na tému s kým chce byť, tak syn mu odpovedal, že chce byť rovnako s ním a rovnako s mamou, a keď sa opýtal, či to povedal aj mame, tak povedal, že mama mu povedala, že to nie je možné, pretože keď bude rovnako s ním aj mamou, tak nebude môcť chodiť s mamou na výlety a on rád chodí s mamou na výlety. Z takejto skutočnosti je zrejmé, že dieťa sa bálo matke povedať, čo chce, lebo matka ho zastrašovala, aby sa dieťa bálo mať rovnaký styk s ním aj matkou. Takto programované dieťa by žiaľ s veľmi nízkou pravdepodobnosťou súdnemu znalcovi povedalo, čo naozaj chce, lebo by sa bálo, že prestane s mamou chodiť na výlety, keby chcel byť naozaj s obidvoma rodičmi. V konaní 32P/171/2009 kolízny opatrovník opakovane navrhoval súdnoznalecké dokazovanie, Okresný súd Trenčín sa s týmto návrhom stotožnil a chcel formou súdnoznaleckého dokazovania vyšetriť rodičov a dieťa. Tieto uznesenia súdu o súdnoznaleckom dokazovaní boli diskriminačné, pretože súd sa zaujímal vždy iba o vzťah otca a dieťaťa, čo chce dieťa vo vzťahu k otcovi a súd sa ani raz nezaujímal o odpovede na rovnaké otázky o vzťahu matky a dieťaťa. Vznášal námietky. Okresný súd Trenčín

uznal námietky a zmenil rozhodnutie. Súčasťou týchto námietok bolo aj to, že žiadal pre dieťa jeho právo na vytvorenie jeho vlastného slobodného názoru podľa čl. 3 a čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa a podľa všeobecných komentárov. V tejto časti námietok, súd tieto námietky neakceptoval. UPSVaR K. ako kolízny opatrovník vo vzťahu k rozhodnutiam súdu o súdnoznaleckom dokazovaní po celú dobu mlčal, UPSVaR K. neprekázalo, že uznesenia o súdnoznaleckom dokazovaní sú jednostranne zamerané len proti nemu a neprekázalo mu, že mal dieťaťu nebol vytvorený priestor, aby nadobudol svoj vlastný slobodný názor. Takže aj napriek tomu, že v konaní 32P/171/2009 prerábala opakovane otázky, na ktoré odpovede chcel od znalca, tak napriek tomu, sa odmietal zúčastniť znaleckého dokazovania a nedal ani súhlas na takéto súdnoznalecké dokazovanie, pretože slovenské štátne orgány vo veci súdnoznaleckého dokazovania neumožnili maloletému nadobudnúť svoj vlastný slobodný názor a súdnoznalecké dokazovanie nie je zisťovaním slobodného názoru dieťaťa, je to len súdnoznalecké vyšetrovanie. Vzhľadom na to, že chcel byť nielen účastníkom konania, ktorý zaujíma iba negatívne postavenie, tak aktívne navrhoval súdnoznalecké vyšetrovanie iba rodičov dieťaťa bez účasti dieťaťa, pretože, v akej situácii sa dieťa nachádza, je dôsledkom správania sa rodičov a nie dieťaťa, dieťa je obeťou správania sa rodičov. Myslel si, že najprv treba identifikovať príčinu a až potom "aplikovať liečbu". Domnieval sa, že súdnoznalecké vyšetrovanie rodičov môže byť cesta ako dieťa netraumatizovať v komunikácii so štátnymi orgánmi a súčasne identifikovať príčinu, preto matka všetky jeho návrhy zamietla a programuje dieťa proti nemu. K tvrdeniu matky, že bola ochotná zúčastniť sa sedení na UPSVaR K., uviedol, že tých sedení, ktorých sa zúčastňoval, sa buď nezúčastnila alebo všetko negovala, aby tak v konaní získala výhodu. V situácii, kedy už mala istotu, že dieťa je preprogramované, potom sa aktívne zúčastňovala na UPSVaR K., pretože vedela, že dieťa bude hovoriť iba to, čo chcela. A týchto sedení sa už nezúčastňoval. K tvrdeniu matky, že sa zúčastnila sedenia u znalca v B. B., čo on ignoroval, uviedol, že toto vyšetrovanie neodignoroval, pretože argumentoval, že v tej situácii, v akej sa dieťa nachádzalo, bude neobjektívne, pretože dieťa už bolo v tej dobe preprogramované, o čom znalca informoval. K tvrdeniu matky, že napĺňa potreby dieťaťa a presadzuje jeho práva, uviedol, že jedným zo základných práv dieťaťa je právo na pravidelný rovnoprávny a rovnocenný styk s oboma rodičmi a odchýlenie sa od tohto práva je možné len na základe závažných skutočností. Žiadnu závažnú skutočnosť vo veci starostlivosti maloletého matka maloletého nepredložila, a preto uspokojenie sa matky s tým, že dieťa je v asymetrickom rozsahu stretávania sa s rodičmi, je v rozpore so základným právom dieťaťa v rovnoprávnom stretávaní sa s rodičmi. Domnieval sa, že matka si mylne zamieňa svoje záujmy so záujmami dieťaťa, inými slovami, keď je matka spokojná s tým, že sa so synom vôbec nestretáva, keď je toto pre ňu dostačujúce a postačujúce a mylne si myslí, že rovnaký názor má aj maloletý. Domnieval sa, že matka sa mylí v tom, keď si myslí, že to čo je dobré pre ňu, je dobré aj pre dieťa, aj v stretávaní a výchove dieťaťa, že je s dieťaťom čo najmenej a že mu súd uvalí vyživovaciu povinnosť, aby tak matka mohla finančne profitovať z porušovania práv dieťaťa. K tvrdeniu matky, že sa domnieva, že dieťa má X. problémy, pretože pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa medzi rodičmi dochádzalo ku konfliktom, uviedol, že táto domnienka matky je rovnaká ako je argumentácia na súde vo veci starostlivosti súdu o maloletého, keď argumentovala, že dieťa sa pocikáva vždy po návrate od neho. Dal do pozornosti skutočnosť, že matka sama uviedla, že maloletý chodil k nemu rád, rád sa s ním stretával. V tvrdeniach matky je teda rozpor, pretože konflikty medzi rodičmi sa odohrávali pri odovzdávaní dieťaťa jemu, konflikty medzi rodičmi nikdy neprebíhali pri odovzdávaní dieťaťa od neho matke. Na základe tvrdení matky je ťažko uveriteľné, že dieťa sa k nemu teší, keď je u matky a nebojí sa konfliktov medzi rodičmi, a keď sa má dieťa vrátiť k matke, tak sa údajne bojí konfliktov medzi rodičmi. Argumentácia matky je účelová a konflikty medzi rodičmi prebiehali pri odovzdávaní od matky jemu, keďže matka chcela rozhodovať o tom, čo budú robiť, keď budú spolu, napríklad mu pred synom odovzdala lístok na aktivitu, ktorý kúpila, aby tam išli, teda nemal možnosť cez ten konkrétny víkend tráviť tak, ako obaja chceli a matku opakovane žiadal, aby im neorganizovala čas a aktivity, aby mohli tráviť voľný čas tak, ako sa im bude chcieť a ako sa dohodnú. Vzhľadom na konflikty, ktoré vyvolávala matka, najprv preberal dieťa pred dverami bytu, ale keďže matka opakovane vyvolávala konflikty pred dieťaťom, tak aby dieťa uchránil pred konfliktami, preberal ho tak, že zazvonil a hneď išiel pred dom, kde dieťa býva a čakal tam na dieťa. Aj táto vzdialenosť bola nedostatočná, pretože matka im naďalej chcela organizovať čas a nastala situácia, že prišla von pred dom, dieťa pevne držala za ruku a opäť im organizovala čas, keď mali byť spolu. Syn plakal a takéto vystresované dieťa prebral od matky aj na základe tejto situácie riešil preberanie dieťaťa tak, že zazvonil pri dverách matky a už nečakal pred domom a išiel preč až tam, kde matka nebýva, aby tak dieťa uchránil od konfliktov. Za dôležitú považoval skutočnosť, že matka je rozvedená a z predchádzajúceho manželstva má dve dospelé dcéry, o ktoré sa staral, keď žili v spoločnej domácnosti. Matka vyrastala v domácnosti, kde bol jej otec T. (mal to z vyjadrenia matky) a opakovane žiadala svoju matku, aby od otca odišli, aby žili bez otca. Domnieval sa, že na

základe takejto životnej skúsenosti matka nezvláda akceptovanie rodičovskej roly otca. Dal do pozornosti súdu syndróm zavrhnutého rodiča, kde na začiatku vyvolávania tohto syndrómu, rodič dieťa intenzívne programuje proti druhému rodičovi a potom, keď už je tento syndróm dostatočne "vypestovaný", tak potom tento programujúci rodič už nemusí naďalej programovať proti druhému rodičovi, pretože syndróm zavrhnutého rodiča v dieťati žije svojim životom. Domnieval sa, že vďaka manipulácii matky, dieťa už trpí syndrómom zavrhnutého rodiča. Tvrdenie matky o tom, že kolízny opatrovník (UPSVaR K.) si svedomito plní svoje úlohy, je v príkrom rozpore so skutočnosťou, že dieťa nie je v konaniach ani raz počuté a táto skutočnosť pomáha matke v konaniach získať výhodu. Je zrejmé, že matka uprednostňuje svoje vlastné záujmy nad záujmami svojho dieťaťa. K tvrdeniu matky, že súdne spory sú ním vyvolané, uviedol, že je to tvrdenie účastníka konania, ktorý má v konkrétnych konaniach výhodu, na základe toho, že kolízny opatrovník úmyselne porušuje právo maloletého byť v konaní počutý. K tvrdeniu matky, že sa o dieťa nezaujíma, uviedol, že ak by sa o dieťa nezaujímal, tak potom by nepodal návrh vo veci konania napr. 26P/216/2014, nebral by si dovolenky, netrúvil by víkendy a voľný čas nad písaním návrhov, odvolaní, nečítal by legislatívu a netrúvil by všetok voľný čas bojom za právo maloletého na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. K tvrdeniu matky, že sa snaží vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, uviedol, že jeho snaha vybojovať pre maloletého jeho práva v konaniach je finančne aj emocionálne náročnejšia ako len platenie výživného na dieťa. Rovnako tak jeho snaha o starostlivosť o dieťa v rovnakom rozsahu ako matka je v konečnom dôsledku, ak by bol v tejto snahe úspešný, finančne aj voľno-časovo náročnejšia, ako keby platil iba výživné na dieťa, takže tvrdenie matky, že sa snaží vyhnúť sa vyživovacej povinnosti, je založené na jej subjektívnej snahe získať čo najvyššie výživné a záujmy dieťaťa sú pre matku vedľajšie. Domnieval sa, že súd má povinnosť schváliť jeho návrh na zastupovanie maloletého vo veci budúcej diskriminačnej žaloby v mene maloletého, pretože nikto iný doteraz neprejavil záujem takúto činnosť urobiť. Ohľadne zisťovania slobodného názoru mal. dieťaťa uviedol, že to jednak pretiahne toto konanie a jednak bude zbytočne dieťa traumatizovať. Ak sa súd rozhodne v tomto konaní zisťovať slobodný názor dieťaťa, nebránil sa tejto aktivite, rovnako ako tomu nebránil v žiadnom konaní, avšak žiadal, aby súd pri takejto aktivite dôsledne dodržiaval Dohovor o právach dieťaťa a s ním súvisiace všeobecné komentáre s poukazom na skutočnosť, že sa nedá vylúčiť, že doteraz nikto nevyhlásil jeho domnienku, že dieťa je matkou proti otcovi preprogramované.

4. Matka na pojednávaní dňa 06.11.2015 nesúhlasila s návrhom otca, pretože nevidela dôvod na podanie takejto žaloby. Argumenty otca sú používané za účelom skreslenia situácie, ktorá vyhovuje otcovi, nie je pravda, že kolízny opatrovník sa vyhýbal vypočutiu dieťaťa. Naopak kolízny opatrovník sa niekoľkokrát pokúsil, aby dieťa bolo počuté v konaniach, čo bolo nakoniec marené zo strany otca, niekoľkokrát sa so synom zúčastnila sedenia na UPSVaR v K., kde mal byť prítomný aj otec, ale neprišiel. Nie je pravda, že ona nebola neprítomná, práve naopak. Rovnako bola ochotná dochádzať aj na súdnoznalecké dokazovanie do B. B. spolu so synom, avšak toto dokazovanie bolo zmarené zo strany otca. Otec oznámil znalkyni, že on sa nedostaví na toto dokazovanie. Za dieťa ako zákonný zástupca nezaznamenala žiadnu snahu o riešenie nejakého sporu s kolíznym opatrovníkom, ani s ďalšími osobami, s ktorými prichádza do kontaktu, ako sú škola, škôlka alebo F. Z. L., s ktorými je otec v súdnych sporoch. Dieťa o týchto sporoch nevie, ani v jeho veku nerozumie takémuto spôsobu riešenia problému, nakoľko maloletý navštevuje 3. ročník ŽS. Zodpovedne sa stará o dieťa, napĺňa všetky jeho potreby a snaží sa, aby boli dodržané jeho práva. Otec dieťaťa sa už viac ako 2 roky o dieťa nezaujíma. Žiadnym spôsobom mu nebráni. Otec si nenapĺňa svoje právo na styk so synom. O dieťati sa neinformuje u nej, ani v škole. Nepozná ani jeho zdravotný stav. Dieťa nenavštevuje žiadneho odborníka kvôli X. problémom. Môže povedať len svoju domnienku, že vtedajšie X. problémy pramenili z toho, že sa dieťa obávalo z konfliktu rodičov pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa otcovi, pretože ku konfliktom viackrát došlo, keď sa snažila odovzdať informácie o zdravotnom stave dieťaťa, o užívaní liekov alebo o vystúpení dieťaťa a otec tieto informácie nebol schopný vypočuť, reagoval krikom, slovnou agresivitou voči nej, dieťa sa bálo, začalo plakať, kľúčovite sa jej držalo, nechcelo ísť s otcom, otec jej ho vytrhol z rúk, bežal k autu a nebol schopný ju vypočuť dokonca. Domnievala sa, že po tomto zážitku sa dieťa obávalo opakovaných situácií, a preto je možné, že malo problémy s bolesťou hlavičky, ako to uvádza otec. Dieťa sa na otca pýta sporadicky, čoraz menej. S otcom má dobrý vzťah, má ho rado, žiadne preprogramovanie z jej strany neprihádza do úvahy, nemala dôvod, aby dieťa preprogramovala, nechce takto ubližovať dieťaťu. Dieťa chodilo pred dvoma rokmi k otcovi rado. To je dôkaz toho, že z jej strany nenastalo žiadne preprogramovanie dieťaťa. Keby pociťovala diskrimináciu zo strany kolízneho opatrovníka, riešila by to komunikáciou s pracovníčkami UPSVaR K.. Nevedela, ako by to riešila ďalej, takúto situáciu si ani nevedela predstaviť. Podľa jej názoru si kolízny opatrovník plní riadne svoje úlohy.

Nevedela si predstaviť, ako by sa realizovala výpoveď X-ročného dieťaťa vo veciach žalôb podaných otcom na súde, pretože pracuje s deťmi a vie, ako sa deti správajú vo vypätých situáciách. Deti citlivo reagujú a v úzkostnej situácii sa nevedia vyjadriť. Toto je neprimerane stresujúca situácia. A ešte v tom prípade, keď ide o konflikt medzi rodičmi, tak sa bojí, aby svojim vyjadrením neublížilo ani jednému z nich. V jeho veku dieťa ešte nechápe, čo je to diskriminácia, čo je to žaloba. Nie je v jeho záujme, aby bolo zaťahované do nejakých sporov, ktoré sú, podľa jej názoru, umelo vytvorené zo strany otca, aby tak oddialil rozhodnutie súdu o zverení dieťaťa. Otec bojuje o princípy, deklaruje boj za práva dieťaťa, ale v skutočnosti je realita taká, že sa o dieťa nezaujíma. Týmto všetkým sa otec snaží vyhýbať vyživovacej povinnosti, ktorú si dva roky neplnil vôbec a teraz si ju plní až po zásahu exekútora.

5. Zástupkyňa kolízneho opatrovníka poukázala na to, že si vyžiadali správu zo ZŠ ohľadne maloletého, z tejto je zrejmé, že maloletý je veselý, spoločenský. Jeho psychický vývin je veku primeraný. Dieťa o otcovi nerozpráva. Poukázala na to, že nezisťovali názor mal. dieťaťa i s poukazom na vyjadrenie otca mal. dieťaťa, keď otec uviedol, že takýto výsluch maloletého by ho zbytočne traumatizoval a navyše by sa súdu nepodarilo zistiť slobodný názor dieťaťa, pretože podľa otca je dieťa matkou preprogramované, a preto by prezentovalo názor svojej matky. Ďalej poukázala na to, že, podľa jej názoru, nebol v konaní preukázaný základný predpoklad na podaní otcom navrhovanej žaloby, a to záujem mal. dieťaťa na podaní takejto žaloby.

6. Pojednávania nariadeného dňa 14.06.2017 sa otec dieťaťa nezúčastnil, svoju neúčasť na pojednávaní vopred neospravedlnil, preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov maloletého, oboznámil návrh otca, vrátane jeho doplnenia, správu ZŠ o maloletom zo dňa 06.06.2017, uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 16C/12/2014-49 zo dňa 08.11.2014, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/930/2014-62 zo dňa 30.01.2015, žalobu zo dňa 20.01.2014, doplnenie žaloby zo dňa 03.03.2014, rozsudok tun. súdu sp. zn. 34P/96/2013 zo dňa 05.12.2014, uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1135 zo dňa 30.09.2004, uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 30P/75/2015 zo dňa 28.04.2015, nález Ústavného súdu SR III.ÚS 454/2011-55, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/12/2014-479 zo dňa 20.06.2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1018 zo dňa 17.08.2016, rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P/96/2013 zo dňa 05.12.2014 a zistil nasledovné skutočnosti:

8. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/171/2009-1018 zo dňa 17.08.2016 bol maloletý B. P. zverený do osobnej starostlivosti matky. Právo zastupovať a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia. Otec dieťaťa je povinný platiť na výživu maloletému 230,- € mesačne k rukám matky s účinnosťou od 20.10.2009 do 31.08.2013, z čoho čiastku 60,- € mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor a s účinnosťou od 01.09.2013 sumou 300,- € mesačne, z čoho čiastku 60,- € mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor. Dlh na výživnom za obdobie od 20.10.2009 do rozhodnutia súdu pre maloletého z titulu bežného výživného vo výške 10.085,80 € je otec dieťaťa povinný splácať k rukám matky v mesačných splátkach po 100,- € spolu, s určeným výživným až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Dlh na výživnom za obdobie od 20.10.2009 do rozhodnutia súdu pre maloletého z titulu tvorby úspor vo výške 3.503,22 € je otec dieťaťa povinný splácať na osobitný účet maloletého za účelom tvorby úspor po 100,- € spolu, s výživným určeným na tvorbu úspor až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Matke dieťaťa bolo uložené, aby v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku založila osobitný účet na meno maloletého s tým, že účet vinkuluje v prospech súhlasu Okresného súdu Trenčín s jeho nakladaním a otcovi dieťaťa číslo tohto účtu oznámi v lehote do 5 dní od jeho založenia. Návrh otca dieťaťa na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti bol zamietnutý. Styk otca s maloletým bol upravený tak, že otec je oprávnený stykať sa s maloletým každý páry týždeň v piatok od 16.00 h. do nedele do 16.00 h.. Matka je povinná styk otcovi s dieťaťom umožniť, dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase, v mieste bydliska matky, kde je otec povinný dieťa matke v stanovenom čase vrátiť.

9. Rozsudkom sp. zn. 34P/96/2013 zo dňa 05.12.2014 vo veci návrhu otca, aby maloletý navštevoval dve základné školy (ZŠ v Z. L. a ZŠ v K. K.) súčasne so striedaním po týždni, tunajší súd takýto návrh otca zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že maloletý má X rokov, býva s matkou v Z. L. a je žiakom 3. ročníka ZŠ v Z. L., ktorá je jeho spádovou školou najbližšie k miestu jeho bydliska. Je všeobecne asi každému, okrem otca maloletého, zrejmé, že plnenie povinnej školskej dochádzky na ZŠ najbližšej k

miestu bydliska dieťaťa je najnormálnejšie a najprirodzenejšie riešenie pre dieťa. Okrem toho maloletý v jeho terajšej škole dosahuje veľmi dobré vzdelávacie výsledky a v kolektíve medzi spolužiakmi je obľúbený. Konštatoval, že teoreticky by sice bolo možné, aby maloleté dieťa si plnilo povinnú školskú dochádzku aj na dvoch školách súčasne v jednom školskom roku, ako to navrhoval otec dieťaťa, tiež by teoreticky bolo možné prihlásiť dieťa na plnenie povinnej školskej dochádzky aj do školy v inej obci ako je miesto bydliska dieťaťa, ale podľa názoru súdu by takéto riešenia boli v rozpore so zdravým prirodzeným úsudkom a bezohľadné voči dieťaťu. Konštatoval, že plnenie povinnej školskej dochádzky dieťaťom na dvoch základných školách súčasne so striedaním v týždenných intervaloch, čo presadzoval otec dieťaťa, by bolo problematické jednak po praktickej stránke, napr. príprava dieťaťa na vyučovanie do školy, na písanie rôznych písomiek, testov, domácich úloh a pod. do školy, ktorú týždeň predtým nenavštevovalo a nemalo vedomosť o prebratom učive, lebo bolo vtedy na inej škole a pod., pretože je zrejmé, že by bola narušená kontinuita vyučovacieho procesu a pod.. Okrem toho je všeobecne známe, že školy pri vyučovaní idú rôznym tempom, metodikou, učitelia môžu používať rôzne učebnice a pod.. Model presadzovaný otcom, aby v takom prípade dieťa v týždni, keď navštevuje prvú ZŠ, v poobedných alebo večerných hodinách ešte okrem prípravy do prvej školy preberalo aj učivo obdržané e-mailom z druhej školy, ktorú práve v danom týždni nenavštevovalo, aby mohlo byť pripravené pre nasledujúci týždeň v druhej škole, by bolo príliš zaťažujúce pre maloleté dieťa, čo je určite zrejmé každému človeku okrem otca maloletého. Avšak návšteva dvoch základných škôl dieťaťom so striedaním po týždni by bola problematická pre dieťa najmä po psychickej a sociálnej stránke. Jednak by dieťa bolo neustále vystavované stresu kvôli vyučovaciemu procesu, pretože by nevedelo, aké učivo práve preberali minulý týždeň na prvej škole, keď ono bolo na druhej škole, alebo by prípadne nevedelo, či a z čoho budú písať písomku, ktorú im oznámila vyučujúca učiteľka týždeň predtým, keď ono bolo práve v inej škole a pod.. Dieťa by bolo nadmerne zaťažované preberaním učiva dvoch škôl, keďže každá škola môže mať vlastný program, vyučovacie metódy a pod.. Dieťa by neustále striedalo kolektívy spolužiakov, ťažko by si budovalo svoj sociálny status v kolektíve, v žiadnom kolektíve by sa necítilo prirodzene, všade by sa cítilo ako hosť, nemohlo by nadviazať kvalitné vzťahy so spolužiakmi a pod., čo by sa samozrejme odrazilo aj na psychickom vývoji dieťaťa. Pre zdravý vývin dieťaťa je dôležitá stabilita sociálneho prostredia, stabilita vzťahov, určitá pravidelnosť, pocit bezpečia a pod., čo by otcom presadzovaným modelom neustáleho opakovania striedania škôl maloletým bolo narušené. Súd mal za to, že každému človeku majúcejmu aspoň trochu empatických schopností, by boli tieto nepriaznivé dôsledky striedania dvoch škôl v týždňových intervaloch zrejmé. Preto bolo pre súd závažujúce, že otec dieťaťa bezohľadne voči dieťaťu presadzuje tento model plnenia povinnej školskej dochádzky u jeho dieťaťa a ako sa z časového sledu a písomného návrhu otca javilo, z dôvodu, že maloletý bol zapísaný na plnenie povinnej školskej dochádzky do spádovej školy dieťaťa v Z. L. bez súhlasu otca, pretože otec presadzoval ZŠ v K. K. a nebolo mu vyhovené. Presadzovanie návštevy dvoch škôl maloletých dieťaťom so striedaním v týždenných intervaloch považoval súd za návrh bez racionálneho prirodzene zdravého úsudku a bez empatie. Konštatoval, že navštevovanie dvoch ZŠ maloletým dieťaťom so striedaním v týždenných intervaloch nikdy nie je v záujme maloletého dieťaťa a zvlášť by to nebolo v záujme maloletého, ktorý už terajšiu školu navštevuje tretí rok, dosahuje v nej veľmi dobré vzdelávacie výsledky a medzi deťmi je obľúbený. Okrem toho maloletý nemá žiadne sociálne väzby na obec K. K.. V obci K. K. nebýva ani žiaden z rodičov, otec maloletého počas pracovných dní býva v prenajatom byte v B. a v K. K. býva len stará matka dieťaťa z otcovej strany, ktorá okrem iného rovnako ako otec dieťaťa tiež nejavi ozajstný záujem o maloletého. Navyiac dieťa, ktoré býva v Z. L., by malo podstatne sťaženú dochádzku do školy a zo školy v K. K.. S poukazom na všetky uvedené dôvody súd návrh otca zamietol.

10. Uznesením č.k. 16C/12/2014-49 zo dňa 08.11.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 4Co/930/2014-62 zo dňa 30.01.2015, Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa maloletého B. P. F., zastúpeného D.. P. F., jeho otcom, proti odporcovi Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v K., o porušenie zákona, konanie zastavil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že navrhovateľ, maloletý B. P. F., v konaní zastúpený otcom D.. P. F., sa podaným návrhom domáhal konštatovania porušenia zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní (antidiskriminačný zákon) zo strany odporcu voči navrhovateľovi z dôvodu veku a voči otcovi navrhovateľa z dôvodu pohlavia. Navrhovateľ je maloletým dieťaťom, má X rokov, preto v zmysle § 20 O.s.p. nemôže pred súdom samostatne konať. Navrhovateľ nie je spôsobilý z dôvodu veku na podanie takého návrhu, preto ho pri podaní návrhu na súd v zmysle § 22 O.s.p. a § 31 ods. 1 zákona o rodine musia zastupovať zákonní zástupcovia - rodičia. Podanie návrhu súdu za maloletého pre porušenie antidiskriminačného zákona nie je bežnou vecou, v ktorej by mohol maloletého zastupovať iba jeden z rodičov bez súhlasu, resp. bez vyjadrenia druhého rodiča. Výpočet podstatných vecí súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností je

v § 35 Zákona o rodine uvedený príkladmo, preto je každú vec týkajúcu sa maloletého potrebné posúdiť individuálne vzhľadom na okolnosti a následky danej veci. Z podania návrhu na súd vyplývajú navrhovateľovi procesné práva a povinnosti, ktoré z dôvodu svojho veku nie je navrhovateľ spôsobilý samostatne vykonávať, a musí byť preto zastúpený zákonným zástupcom. Nie je vylúčené, aby v konaní ako zástupca maloletého vystupoval len jeden rodič ako zákonný zástupca, avšak s podaním návrhu musí súhlasiť aj druhý rodič, keďže sa jedná o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého. Návrh súdu podal v mene navrhovateľa jeho zákonný zástupca - otec, avšak bez predloženého súhlasu matky navrhovateľa s podaním návrhu. Súd preto zisťoval, či s podaním tohto návrhu v mene maloletého matka súhlasí. Matka maloletého vyjadrila nesúhlas s podaním návrhu na začatie konania za maloletého. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o podstatnú vec týkajúcu sa maloletého a vzhľadom na vyjadrený nesúhlas matky navrhovateľa s podaním návrhu mal súd za to, že navrhovateľ nie je v konaní riadne zastúpený. Nedostatok v procesných podmienkach spočívajúci v zastúpení navrhovateľa sa súdu v konaní nepodarilo odstrániť a súd nemohol vykonať opatrenie na jeho odstránenie, nakoľko v konaní podľa § 35 zákona o rodine rozhodne súd len na návrh niektorého z rodičov. Uvedený nedostatok v procesných podmienkach bráni súdu pokračovať v konaní, preto súd podľa § 104 ods. 1 O. s. p. konanie v zmysle citovaného zákonného ustanovenia zastavil.

11. Rozsudkom č.k. 18C/12/2014-479 zo dňa 20.06.2016 Okresný súd v právnej veci navrhovateľa D. P. F., proti odporcovi Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny K., o porušenie zákona, návrh zamietol. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia, že odporca počas výkonu funkcie kolízneho opatrovníka opakovane a zámerne porušoval zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní tým, že vydával rozhodnutia iba na základe toho, že mal. B. P. F. je malý občan s malými právami, t. j. odporca ho diskriminoval na základe veku a že on ako otec dieťaťa cítil byť diskriminovaný z dôvodu pohlavia postupom odporcu, kedy podľa jeho vyjadrenia odporca vydával rozhodnutia a navrhoval súdu zamietiť všetky jeho návrhy a odmietol mu sprístupniť spisovú zložku mal. B. P. F., pretože je osobou mužského pohlavia. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že v konaní nebolo preukázané také konanie odporcu, ktorým by priamo alebo nepriamo navrhovateľa diskriminoval na základe pohlavia.

12. Zo správy ZŠ zo dňa 06.06.2017 vyplynulo, že maloletý B. P. je žiakom X.B triedy ZŠ na R. P. A. X., v Z. L.. Dosahuje veľmi dobré vzdelávacie výsledky. Na vyučovaní je aktívny, samostatný, pracuje pomalšie, rozvážne. Má veľmi dobré logické myslenie, vyniká najmä v matematike. Bol úspešným riešiteľom školského kola X.. Číta veku primerane, stredne rýchlo s porozumením. Príprava na vyučovanie je zodpovedná, vzorná. Správanie dieťaťa je slušné, k dospelým osobám zdvorilé, vychované, bez negatív. Jeho školská dochádzka je pravidelná. Na vyučovanie prichádza včas, oddýchnutý, vzorne pripravený, nechýbajú mu pomôcky. Medzi deťmi je obľúbený. Je to milý, veselý, bezprostredný chlapec. Jeho psychický vývin je veku primeraný. Do školy chodí vždy upravený, čisto a pekne oblečený, primerane ročnému obdobiu či počasiu. Stravuje sa v školskej jedálni, máva pravidelne desiatu. Štvrtý rok navštevuje tanečný klub v K. v sprievode matky. Táto aktivita ho teší, rád o nej rozpráva. Spolu so spolužiačkou dosiahli na súťažiach prvé úspechy, z ktorých sa spoločne tešia. Dňa 26.10.2015 sa úspešne prezentovali v tanečnej súťaži o pohár X. a v súťaži s medzinárodnou účasťou obsadili 2. miesto. V minulom školskom roku pravidelne navštevoval záujmový útvar Q. tenis, vždy v sprievode matky. Spolupráca s matkou dieťaťa je veľmi dobrá. Matka sa často informuje o B. školských výsledkoch, zaujíma sa o jeho prospech i správanie a celkovo o jeho potreby a správny vývin. Zúčastňuje sa rodičovských združení a pohovorov. Na oznamy v slovníčku či na stránke školy vždy včas reaguje a spoločne sa riadia. Otec dieťaťa sa u triedneho vyučujúceho doteraz o dieťati neinformoval. O otcovi dieťa nerozpráva. Často a veľmi pekne rozpráva o svojich sestrách, z čoho je zrejme pekná citová väzba na ne.

13. Podľa § 35 Zákona o rodine (z.č. 36/2005 Z.z.), ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

14. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

15. Otec sa podaným návrhom domáhal udelenia súhlasu súdu na zastupovanie maloletého B. P. vo veci diskriminačnej žaloby proti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K., ktorý vystupoval v konaniach starostlivosti súdu o maloletého na Okresnom súde Trenčín ako kolízny opatrovník maloletého. Základným kritériom pre posúdenie dôvodnosti návrhu otca je záujem maloletého na podaní takejto žaloby. Za najlepší záujem maloletého dieťaťa považuje súd zdravý a harmonický vývoj maloletého zabezpečený v pokojnom výchovnom prostredí. Podľa názoru súdu nie je v záujme maloletého, aby bol vystavovaný zbytočným stresom, ktoré nenáležia veku maloletého. V tejto súvislosti súd podotýka, že vystupovať ako strana v spore môže byť spojené s potrebou jej výsluchu, pričom strana sporu je povinná sa ustanoviť na tento výsluch a podrobiť sa mu. S poukazom na uvedené súd teda na rozdiel od otca maloletého zastáva názor, že procesné povinnosti maloletého v súdnom spore, ktoré mieni otec v mene maloletého iniciovať proti kolíznemu opatrovníkovi, môže viesť k neprimeranému stresovaniu maloletého. S poukazom na uvedené súd v konaní nezistil záujem dieťaťa na vedení súdneho sporu s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Naopak má za to, že vedenie takéhoto súdneho sporu by mohlo viesť k neprimeranému psychickému zaťažovaniu maloletého. Navyše súd v danej veci zastáva názor, že vzhľadom k tomu, že otec dieťaťa nie je v kontakte s maloletým od roku 2013, nemôže poznať potreby a záujmy maloletého. V danej veci súd zastáva názor, že prospešnejšie pre maloletého ako vedenie súdneho sporu s kolíznym opatrovníkom by bolo, aby aj po rozpade vzťahu jeho rodičov, mal maloletý zachovaný vzťah so svojím otcom. Je nepochybné, že maloletý mal so svojím otcom dobrý vzťah, stretával sa s ním a toto stretávanie ukončil otec maloletého na základe vlastného rozhodnutia, čo podľa názoru súdu, nie je v záujme maloletého. Maloletý sa tak musí vyrovnávať so situáciou, že vyrastá bez svojho otca, čo je, podľa názoru súdu, pre maloletého psychicky veľmi náročné, a preto za danej situácie zaťažovanie maloletého ešte aj do súdnych sporov a jeho prípadné vypočúvanie ako strany v spore, môže negatívnym spôsobom zasiahnuť do vývoja maloletého. Ďalej súd podotýka, že podanie žaloby a vedenie súdneho sporu v mene maloletého nie je bežnou vecou túkajúcou sa maloletého pri správe jeho majetku, pričom nie je možné vylúčiť, že majetková sféra zastúpeného môže byť výrazným spôsobom zaťažená poplatkovo a pri procesnom neúspechu zastúpeného žalobcu môže byť zaťažená úhradou svojich trov konania a prípadne uloženou náhradou trov konania protistrany, či štátu. Podanie žaloby a vedenie súdneho sporu aj v prípade, ak by sa nejednalo o spor majetkový, je preto úkonom, ktorý úzko súvisí so správou majetku zastúpeného, pretože sa môže svojimi následkami v majetkovej sfére zastúpeného výrazne negatívne prejaviť. I z dôvodu možného ohrozenia majetkovej sféry maloletého súd návrh otca ako nedôvodný zamietol. Záverom súd uvádza, že nie je v záujme maloletého vstupovať do súdnych sporov na základe rozhodnutia jeho otca vyplývajúceho z jeho zjavnej nespokojnosti s rozhodnutiami tunajšieho súdu vydaných v jeho neprospech.

16. V danej veci súd nezisťoval názor maloletého vzhľadom na predmet konania a vek maloletého. Názor maloletého súd nezisťoval i z dôvodu, že otec maloletého namietal, že maloletý nebude v konaní prezentovať svoj slobodný názor a bude prezentovať názory svojej matky, ktorou je, podľa názoru otca, preprogramovaný. Otec zastával názor, že konajúci súd sa musí vyjadriť v tomto konaní, či je diskriminačná žaloba maloletého proti kolíznemu opatrovníkovi opodstatnená. V tejto súvislosti súd podotýka, že v tomto konaní nie je možné, aby súd prejudikoval rozhodnutie o diskriminačnej žalobe, ktorá nie je predmetom tohto konania.

17. Otec v konaní namietal, že v uznesení o ustanovení opatrovníka č.k. 26P/216/2014-38 zo dňa 23.04.2015 nie je uvedený rozsah práv kolízneho opatrovníka a tým, že v konaní okresný súd nevymedzil rozsah práv a povinností, kolízny opatrovník, podľa názoru otca, môže v konaní akurát tak preberať poštu. Taktiež namietal, že je v spore s ustanoveným kolíznym opatrovníkom. K týmto námietkam otca súd uvádza, že tieto boli predmetom odvolania otca proti citovanému uzneseniu okresného súdu a krajský súd sa s týmito námietkami otca podrobne vysporiadal, pričom boli posúdené ako neodôvodnené. Otec v konaní poukazyval na potrebu maloletého navštevovať ZŠ v K. K. z dôvodu, aby sa s ním mohol maloletý stretávať, v dôsledku čoho by mohol maloletý nadobudnúť svoj slobodný názor. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 34P/96/2013 zo dňa 05.12.2014, kde sa súd v konaní vo veci nezhody rodičov ohľadom návštevy základnej školy maloletým, v ktorom sa otec svojím návrhom domáhal, aby maloletý navštevoval dve základné školy, a to v Z. L. a v K. K., podrobne zaoberal záujmom maloletého pri návšteve základnej školy, pričom nezistil záujem maloletého navštevovať ZŠ v K. K.. Okrem toho súd uvádza, že navštevovanie ZŠ maloletým nie je predmetom tohto konania.

18. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.